

وانه‌ی ۸۵: عیسا هه‌ستایه‌وه!

مه‌تا ۲۸، لوقا ۲۴، یوحنا ۲۰

له وانه‌ی پرابردووماندا، بینیمان عیسا‌ی مه‌سیح چوڼ خوینی خوی رشت له‌سهر خاچه‌ک‌ی لئی هه‌لواسرا بۆ ئه‌وه‌ی سزای گونا‌هی جیهان بداته‌وه و دهرگایه‌کی تاهه‌تایی ناشتی بکاته‌وه بۆ گونا‌هباران. هه‌موو شتی‌ک وه‌ک ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌رانی خودا پیش بینیمان کردبوو پووی دا: مه‌سیح گالته‌ی پی‌کرا و به‌ قامچی لیدرا و له‌ خاچ درا. هه‌روه‌ک به‌رخه‌ بی‌ تاوانه‌ک‌ی له‌ شوینی کورپه‌ک‌ی ئیبراهیم مرد، عیسا‌ش (پزگاری دهری بی‌ گونا‌ه) له‌ شوینی ئیمه‌ مرد. پیش ئه‌وه‌ی عیسا بمریت هاواری کرد و فهرمووی (ته‌واو بو!) ستایش بۆ خودا، په‌روه‌ردگار عیسا پلانی خودای بۆ پزگار کردن ته‌واو کرد.

مردنی مه‌سیح له‌سهر خاچه‌ک‌ه گرنگترین هه‌واله‌ له‌ ناو نووسراوه‌ پیرۆزه‌کان، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و مردنه‌ هوی ئه‌وه‌یه خودا بتوانی له‌ گونا‌ه‌کانمان خو‌ش بی‌ت ئه‌وه‌ی دژی راستودروستی خوی بیته‌وه. به‌لام، کاتی‌ که‌ مردنی مه‌سیح گرنگترین هه‌واله‌، ئه‌وه‌ی خه‌ریکین دیراسه‌تی بکه‌ین ئه‌مرو جواترین هه‌واله‌، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی خریکین بخوینینه‌وه چوڼ خودا عیسا‌ی له‌ مردن هه‌لسانده‌وه.

وه‌ک پیشت‌ر خویندمانه‌وه له‌ پاش ئه‌وه‌ی عیسا مرد له‌سهر خاچه‌ک‌ه، سه‌ربازیک ده‌ستی دایه‌ پمیک و کردی به‌لایه‌کی عیساوه، لیشاویکی خوین و ئاوی لی‌هات و سه‌لماندی که‌ مردووه. و هه‌روه‌ها بینیمان پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند لاشه‌ی عیسا برد و له‌ گورپیکی نوپی دانا که‌وا نه‌حتی کردبوو له‌ به‌رد بۆ خوی. به‌ردیکی گه‌وره‌ی خپ به‌سه‌ر دهرگای گورپه‌که‌دا نرابوو. هه‌موو شتی‌ک وه‌ک ئه‌وه‌ پووی دا که‌ پیغه‌مبه‌رانی خودا پیش بینیمان کرد.

بویه، له‌ ئینجیل نووسراوه: (مه‌تا ۲۷) ^{۳۲} بۆ به‌یانی که‌ دوا‌ی ئاماده‌کردنه، کاهینانی بالا و فه‌ریسیه‌کان له‌لای پیلاتوس کۆبوونه‌وه، ^{۳۳} وتیان: (گه‌وره‌م، بیرمان که‌وته‌وه ئه‌و چه‌واشه‌کاره کاتی‌ زیندوو بوو وتی: (دوا‌ی سی‌ پوژ هه‌لده‌ستمه‌وه.) ^{۳۴} جا فه‌رمان بده تا‌کو پوژ‌ی سی‌هم گورپه‌ک‌ی پاس بکری‌ت، نه‌وه‌ک قوتابیه‌کانی بی‌ن و بیدزن، ئه‌وسا به‌ گه‌ل بلین له‌نیوان مردووان هه‌لستاوه‌ته‌وه. جا چه‌واشه‌ی دوا‌ی له‌وه‌ی یه‌که‌م خراپتر ده‌بی‌ت. ^{۳۵} پیلاتوسیش وتی: (پاسه‌وانتان هه‌یه، برۆن چۆنتان پی‌ باشه‌ و پاسی بکه‌ن.) ^{۳۶} ئه‌وانیش چوون گورپه‌که‌یان پاس کرد، موریان له‌ به‌رده‌که‌ دا و پاسه‌وانیان دانا.

(مه‌تا ۲۸) ^۱ دوا‌ی شه‌مه‌ له‌ به‌ره‌به‌یانی یه‌که‌می هه‌فته‌دا، مریه‌می مه‌جده‌لی و مریه‌مه‌ک‌ی دیکه‌ هاتن ته‌ماشای گورپه‌که‌ بکه‌ن. ^۲ له‌نا‌کاو بوومه‌له‌رزیه‌کی به‌هیز پووی‌دا، چونکه‌ فره‌شته‌یه‌کی خوداوه‌ند له‌ ئاسمانه‌وه هاته‌ خواره‌وه، چوو به‌رده‌ک‌ی گلور کرده‌وه و له‌سه‌ری دانیش‌ت. ^۳ پوخساری وه‌ک بروسکه‌ و ابوو، جله‌کانی وه‌ک به‌فر سه‌پی بوو. ^۴ پاسه‌وانه‌کان له‌ ترسی ئه‌و له‌رزین و وه‌ک مردوویان لی‌هات.

بویه کاتی‌ ئافره‌ته‌که‌ گه‌یشته‌ گورپه‌خانه‌که‌، (لوقا ۲۴) ^۲ بینیمان به‌رده‌که‌ له‌سه‌ر گورپه‌که‌ گلور کراوه‌ته‌وه. ^۳ چوونه‌ ژووره‌وه، به‌لام ته‌رمه‌ک‌ی عیسا‌ی خوداوه‌ندیان نه‌دۆزیه‌وه. ^۴ کاتی‌ له‌مه‌ سه‌رسام بوون، ئه‌وه‌بوو دوو پیاو به‌ جلی بریسکه‌داره‌وه له‌ ته‌نیش‌تیا‌ن پراوه‌ستا‌ون. ^۵ ترسان و سه‌ریان دا‌گرت‌ه سه‌ر زه‌وی، پیاوه‌کان پییان وتن: (بوچی له‌نیو مردووان به‌دوا‌ی زیندوو‌ه‌که‌دا ده‌گه‌رین؟! ^۶ لیره‌ نییه، به‌لکو هه‌لستاوه‌وه! به‌ بیرتان بیته‌وه که‌ هیشتا له‌ جله‌لی بوو چوڼ قسه‌ی بۆ کردن، ^۷ فهرمووی: (کورپی مروف ده‌بی‌ت بدریته‌ ده‌ست خه‌لکی گونا‌هبار، له‌ خاچ بدری‌ت و له‌ پوژ‌ی سی‌هم هه‌لستیته‌وه.) ^۸ ئینجا قسه‌کانیان هاته‌وه‌ یاد. ^۹ له‌ گورپه‌که‌ هاتنه‌وه و هه‌والی هه‌موو ئه‌م شتانه‌یان به‌ یازده‌که‌ و هه‌موو ئه‌وانی دیکه‌ دا. ^{۱۰} مریه‌می مه‌جده‌لی و یووه‌نا و مریه‌می دایکی یاقوب و ئه‌وانی دیکه‌ی له‌گه‌لیان بوون، ئه‌م شتانه‌یان به‌ نی‌ردراوان وت. ^{۱۱} قسه‌که‌یان له‌لای ئه‌وان وه‌ک ورپنه‌ بوو، باوه‌ریان پی‌ نه‌کردن. (چونکه‌ قوتابیه‌کان هیشتا له‌ نووسراوه‌کان تی‌نه‌گه‌یشتی‌بوون که‌ ده‌بی‌ له‌نیوان مردووان دا هه‌لستیته‌وه. ^{۱۲} یوحنا ۲۰: ۹) ^{۱۳} به‌لام په‌ترۆس هه‌لستا و به‌ره‌و گورپه‌که‌ پرایکرد، دانه‌ویه‌وه بی‌نی کفنه‌که‌ به‌ تنه‌ها دانراوه، پویش‌ت و سه‌رسام بوو له‌وه‌ی پووی‌دابوو.

۱۳ هه‌ر له و پښتانه دا دووان له‌وان ده‌چوونه گوندیک شه‌ست تیرهاوېژ له ژورشه‌لیم دوور بوو، ناوی ته‌موا‌س بوو. ۱۴ له‌گه‌ل یه‌کتري باسی هه‌موو ته‌و شتانه‌یان ده‌کرد که پرووی‌دایوو. ۱۵ کاتئ قسه و گفتوگولیان ده‌کرد، عیسا خوی لیان نزیک‌بووه و له‌گه‌لیان ده‌رؤیشت، ۱۶ به‌لام چاویان له ناسینی به‌سترا.

۱۷ پیی فهرموون: (ته‌وه به‌رپوه باسی چی ده‌کهن؟)

به پروویه‌کی خه‌مناکه‌وه پراوه‌ستان. ۱۸ یه‌کیکیان ناوی کلیوپاس بوو وه‌لامی دایه‌وه: (تایا ته‌نیا تو له ژورشه‌لیم بیانی و ناگات له‌و شتانه نییه که له‌م پښتانه‌دا تیای‌دا پرووی‌داوه؟) ۱۹ پیی فهرموون: (چییه؟) بیان وت: (باسی عیسا‌ی ناسیره‌یی، که پیغه‌مبه‌ریکی توانادار بوو له قسه و کرداردا، له‌به‌رده‌م خودا و هه‌موو گه‌ل، ۲۰ چؤن کاهینانی بالا و فهران‌په‌واکانمان دایانه ده‌ست سزای مردن و له‌خاچیان دا. ۲۱ به‌لام ئیمه هیوادار بووین که ته‌و خه‌ریکه ئیسرائیل بکړیته‌وه. له‌گه‌ل هه‌موو ته‌مانه‌ش‌دا ته‌مپړؤ سییمه پښتانه‌وه ته‌مه پرووی‌داوه. ۲۲ که‌چی هه‌ندیک له ژانمان سه‌رسامیان کردین، به‌یانی زوو له‌سه‌ر گوره‌که بوونه و ۲۳ ته‌رمه‌که‌یان نه‌یینی‌بوو، هاتنه‌وه وتیان، فریشته‌مان بینوه ده‌لین ته‌و زیندوو. ۲۴ هه‌ندیکي ئیمه‌ش چوونه سه‌ر گوره‌که و بینیان وایه، وه‌ک ژنه‌کان وتیان، به‌لام ته‌ویان نه‌یینی‌بوو.) ۲۵ ته‌ویش پیی فهرموون: (ته‌ی گیل و دلخواه‌کان له باوه‌رکردن به هه‌موو ته‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ران باسیان کردوو! ۲۶ نه‌ده‌بوایه مه‌سیح ته‌م شتانه بچیزیت و بچیته‌ ناو شکومه‌ندییه‌که‌ی خوی؟) ۲۷ ته‌وسا ده‌ستی پی‌کرد له موسا و له هه‌موو پیغه‌مبه‌رانه‌وه ته‌و شتانه‌ی ده‌رباره‌ی خوی بوو له هه‌موو نووسراوه‌کان‌دا بویان پروون بکاته‌وه.

۲۸ کاتئ نزیکی ته‌و گونده بوون که بوی ده‌چوون، عیسا وای پیشان دا که بؤ شوینیکي دوورتر ده‌چیت. ۲۹ ته‌وانیش زور لیی پارانه‌وه، وتیان: (له‌لامان بمینه‌وه، چونکه وا ئیواره‌یه و پښتانه له‌ تاو‌بوونه.) جا چووه ژوروه‌وه تا‌کو له‌گه‌لیان بمینیته‌وه. ۳۰ کاتئ له‌گه‌لیان دانیش‌توو، نانیکي هه‌لگرت، سوپاسی خودای کرد و له‌تی‌کرد، پی‌دان. ۳۱ ئینجا چاویان کرایه‌وه و ناسیانه‌وه، ئیر له‌به‌رچاویان نه‌ما. ۳۲ به‌ یه‌کتريان وت: (ته‌ری کاتئ له‌ پښتانه قسه‌ی بؤ ده‌کردین و نووسراوه‌کانی بؤمان پروون ده‌کرده‌وه، دل‌مان له‌ ناومان‌دا گری نه‌گرتوو؟) ۳۳ ئینجا یه‌کسه‌ر هه‌لستان و هاتنه‌وه ژورشه‌لیم، قوتاییه‌کان بینیان یازده‌که و ته‌وانه‌ی له‌گه‌لیان‌دان کؤبوونه‌ته‌وه و ۳۴ ده‌لین: (به‌ راستی خودا‌وند هه‌لستاوه‌ته‌وه و بؤ شیمون ده‌رکه‌وتوو. ۳۵ ته‌مانیش باسی ته‌و شتانه‌ی پښتانه‌ی کرد، چؤن له‌ نان‌له‌تکرده‌که‌دا خوی بیان ناساندوو.

۳۶ که باسی ته‌مه‌یان ده‌کرد، خوی له‌ناوه‌راستیان پراوه‌ستا و پیی فهرموون: (سالوتان لی بیت.)

۳۷ سام دایگرتن و ترسان، وایان ده‌زانی پښتانه‌ ده‌بینن. ۳۸ پیی فهرموون: (بؤچی شیواون؟ بؤچی گومان ده‌که‌ویته‌ دل‌تان؟) ۳۹ سه‌یری ده‌ست و پییم بکن، ته‌وه خؤم. ده‌ستم لی بدن و بینن، چونکه پښتانه گوشت و ئیسقانی نییه وه‌ک ده‌بینن که هه‌مه.) ۴۰ که ته‌مه‌ی فهرموو، ده‌ست و پیی پیشاندان. ۴۱ له‌ خؤشی و سه‌رسورمان‌دا هیشتا باوه‌ریان نه‌ده‌کرد، پیی فهرموون: (ئیره خواردنتان هه‌یه؟) ۴۲ ته‌وانیش پارچه‌یه‌ک ماسی برژاویان دای. ۴۳ وه‌ریگرت و له‌به‌رچاویان خواردی.

۴۴ ئینجا پیی فهرموون: (ته‌م قسانه‌م بؤ کردن کاتئ له‌گه‌لتان بووم: پیوسته هه‌موو ته‌وانه‌ی له‌ ته‌وراتی موسا و پیغه‌مبه‌ران و زه‌بووردا ده‌رباره‌ی من نووسراون بیته‌ دی.) ۴۵ ئینجا میسکی کردنه‌وه، تا‌کو نووسراوه‌کان تی‌بگهن. ۴۶ پیی فهرموون: (تاوا نووسراوه، که مه‌سیح نازار ده‌چیزیت و له‌ پښتانه‌ی سییمه له‌نیو مردووان هه‌لده‌ستیته‌وه، ۴۷ به‌ ناوی ته‌ویش توبه‌کردن بؤ لیخوشبوونی گونا هه‌موو گه‌لان جار‌بدریت، ده‌ستیپک له‌ ژورشه‌لیمه‌وه. ۴۸ ئیوه شایه‌تی ته‌م شتانه‌ن.

(یوحنا ۲۰) ۴۹ به‌لام توماس که یه‌کیکه له‌ دوازده‌که به‌ دیدمؤس ناسراوو، کاتئ عیسا هات له‌گه‌لیان نه‌بوو. ۵۰ قوتاییه‌کانی دیکه بیان وت: (گه‌وره‌مان بین!) ته‌ویش پی‌ووتن: (ته‌گه‌ر نیشانه‌ی بزماره‌کان به‌ ده‌ستیته‌وه نه‌بینن، په‌نجه نه‌خه‌مه شوینی بزماره‌کانه‌وه، ده‌ست له‌ که‌له‌که‌ی نه‌ده‌م هه‌رگیز باوه‌ر ناکه‌م.)

۵۱ دوی هه‌شت پښتانه، قوتاییه‌کانی دیسان له‌ ژوروه‌وه بوون و توماسی له‌گه‌لیان بوو، ده‌رگا‌کانیش داخراوون، عیسا هات و له‌ناوه‌راست پراوه‌ستا، فهرمووی: (سالوتان لی بیت!) ۵۲ ئینجا به‌ توماسی وت: (په‌نجه‌ت بیته‌ ئیره و ده‌ستم بینن، ده‌ست بیته‌ و له‌

که له کومې بده. بې باوه پر مه به لکو باوه پر بهینه. (۲۸ توماس وه لامي دایه وه: (تهی خوداوه ند و خودام!) عیسا پئی فہرموو: (چونکہ منت بینی باوه پرت کرد؟ خوزگه ده خوازری به وانہی نه یانبینی و باوه پان هیئا.) ۳۰ عیسا له بهردم قوتاییه کانی زور نیشانهی دیکه ی کرد که له م پرتوو که دا نه نووسراوه. ۳۱ به لام ته مانہی نووسراون تاکو باوه پر بهینن که عیسا مہسیحه، کوری خودایه، تاکو به باوه پر هیئان به ناوی تهو ژیانتان هہ بیئت.

چ چیروکیکی هہ ست بزوینه ته وهی ته مرؤ خویندمانه وه! عیسا له مردن هہ لسا یه وه! یه که له هره دوزمنه گوره کانی مرؤقی به زاند: مردن. گور نه یوانی رابگری. له سییہم پوزدا عیسا هاته دهر وه له گور په کی. ته نها کفنه که مابوه وه له و جیگیه ی لاشه ی عیسا لیی بو. په روه ردگار عیسا به جهسته یه کی شکوداره هہ لسا یه وه وه که تهو جهسته یه ی هہ مو که س رؤژیک له پوزان به دہستی دینی ته گه ر باوه پری پی بینن! له بهر ته وه نووسراوی پیروز دہ فہرموی: (له راستی دا مہسیح له نیو مردوان هہ لسا یه وه و بووه نوبه ر ی نووستوان. ۳۱ جا چون مردن به هو ی مرؤقیک بو، هہ لسا تنه وه ی مردوانیش به هو ی مرؤقیکه. ۳۲ هہ روه ها چون هہ مو له ئادم دا دہمرن، به هہ مان شیوه هہ مو له مہسیح دا زیندوو دہ کرینه وه.) (۱ کورنوس ۱۵: ۲۰-۲۲)

هہ لسا نه وه ی عیسا سہ لماندی که تهو تهو که سہ یه که دہیفہرموو. له بیرته عیسا فہرموی، (منم هہ لسا تنه وه و ژیان. ته وه ی باوه پر پی بهینیت، ته گه ر بشمریت دہ ژبیته وه!)؟ (یوحنا ۱۱: ۲۵) عیسا به لینی دا زانی تا هتایی ببه خشی به هہ مو تهو که سانه ی باوه پری پی دینن، به لام ته گه ر خوی مردنی نه به زاندا یه، چون دہیتوانی که سانی تر رزگار بکات له هیزی مردن و گونا و دوزخ؟

رهنگه نیشانه یه ک یارمه تیدر بیئت. مندالیک له که نار دہریا یاری دہکات. له ناکاو شه پؤلیک له گه ل خوی دہباته ناوه راست دہریا. مندالیکه زور هہ ول دہدات بگه ر پیته وه که نار که به لام ناتوانی. تهو مندالیک دہمریت ته گه ر یه کیک رزگاری نه کات. پیاویک له که نار دہریا که یه که وا مندالیکه دہبینیت و هاواری بؤ دہکات، (مہترسی، رزگارت دہکم!) پیاوه که مہلوانی دہکات بؤ لای مندالیکه، به لام به داخه وه، شه پؤله که زور به هیزتہر. هہ ر دووکیان دہخنکیئن. پیاوه که نیازی وابوو مندالیکه رزگار بکات، به لام تهو هیزه ی نه بوو نیازه که ی جی به جی بکات. شه پؤلی دہریا که زور به هیز بوو بؤی. به هہ مان شیوه، گویمان لیی که سانیک دہلین رزگاری دہرین و به خه لگی دہلین، (شوینم که ون، متمانہم پی بکن و دہچنہ به هہ شت.) رهنگه تهو که سانه ی به لینی وا دہدن نیازی پاکیان هہ بیئت، به لام ناتوانن به لینه کانیان به جی بگه یئن. ته نانه ت ناتوانن خویان رزگار بکن، له بهر ته وه ی بی توانان و ناتوانن زال بن به سہر هیزی گونا و مردن. هیزی مردن زور به هیزه بؤ ته وان، و کاتی دہمرن، دہنیژرین و جهسته یان له ناو گوردا تیکده چی و گیانیان چاوه پوانی پوزی دواپی دہبی.

به لام ئاوا نیه له گه ل په روه ردگار عیسا. تهو تهو که سہ یه که بانگی بؤ دہکات! هہ مو شتیک وه که ته وه ی پیش بینی کرد روه ی دا. عیسا وه که قوریانی مرد بؤ ته وه ی گونا لابیات، و نیژرا و له سییہم پوز له گور هاته دهر وه! هہ رگیز که س له نیوان پیغه مہبران نه بووه که بمریت و بنیژری و پاشان بیته دهر وه له گور هہ رگیز دووباره بمریته وه! به لام عیسا ی مہسیح ئاوی کرد! مردن و گوری به زاند! تهو زال بوو به سہر گونا و شهیتان و مردن و دوزخ! و جوانترین شت له هہ مو ته مانه ته وه یه که هہ رکه سیک باوه پر به مژگینییہ بکات دہرباره ی مردن و هہ لسا نه وه ی عیسا ی مہسیح، تهوا به شی دہبی له شکومہندی تهو تا هہ تا! ته مه ته وه یه که په روه ردگار عیسا بانگه وازی بؤ کرد له پاش ته وه ی له مردن هہ لسا یه وه و فہرموی، (مہترسه، من یه که مین و کؤتاییم، زیندووہ که م، مردوو بووم، به لام تهو تا تا هہ تاهه یه زیندوووم و کليلة کانی مردن و جیہانی مردوانم پییہ!) (ناشکرکردن ۱: ۱۷، ۱۸)

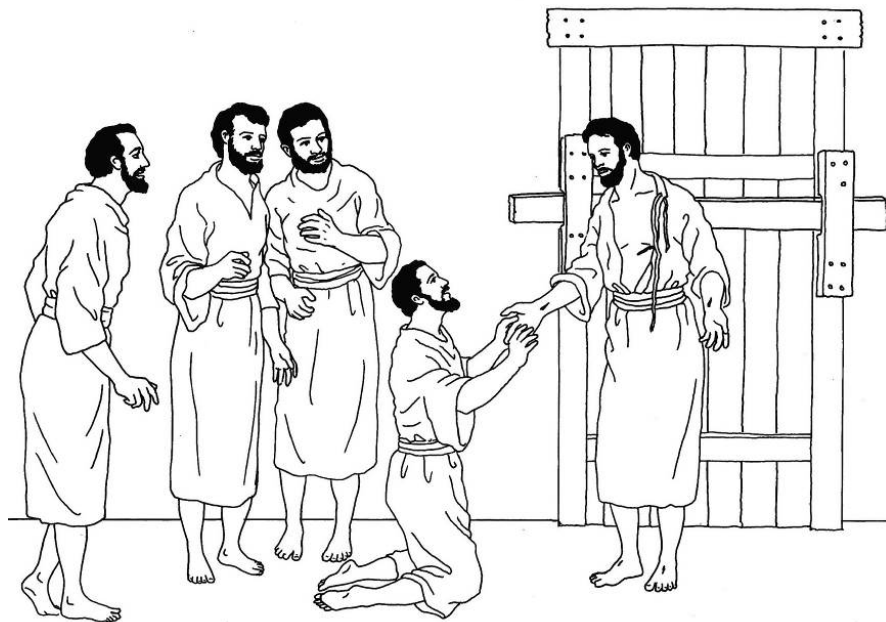
خودا عیسا ی هہ لسا ندوه بؤ ژیان، بؤ ته وه ی بی گوومان بزانی که تهو رزگاری دہر و دادوهری جیہانه که وا خودا دہست نیشانی کرد. نووسراوه پیروزه کان ته وه راده گه یینی کاتی دہفہرموی:

(۱) بیجگه لهو رزگار بوون نییہ، چونکہ ناویکی دیکه له ژیر ئاسمان دا نییہ له ناو خه لکدا درا بیئت، به وه وه پیویست بکات رزگار بین...

چونکه رۆژیکې داناوه تیای دا به‌ته‌مایه به دادپه‌روه‌ری جیهان حوکم بدات، به پی‌ویک که دیاری کردووه، به‌لگه‌شی به هه‌مووان داوه که له‌نیو مردووان هه‌لستانده‌وه... ته‌گه‌ر به دهمت دانت پیانا عیسا خوداوه‌نده و به دل باوه‌رت کرد که خودا له‌ناو مردووان هه‌لستانده‌وه، رزگار ده‌بیت... هه‌ر که‌سیک به ناوی خوداوه‌نده‌وه پی‌رپته‌وه رزگاری ده‌بیت! (کرداری نیردراوان ۴: ۱۲، ۱۷: ۳۱ و رۆما ۱۰: ۹، ۱۳)

له وانه‌ی داهاتودا به‌رده‌وام ده‌بین له ئینجیل بۆ ئه‌وه‌ی ببینین چون په‌روه‌ردگار عیسا سه‌رکه‌وته ئاسمان له‌پاش ئه‌وه‌ی بۆ ماوه‌ی چل رۆژ بۆ قوتابیه‌کانی به‌ده‌ر که‌وت و زور به‌لگه‌ی پیانی نیشان دا که‌وا له ژیاندايه.

ده‌با خوداش توانای بینینی ناوه‌رؤکی ئه‌وه‌ی ئه‌مړو خویندما‌نه‌وه بیتداتی، و ئیوش به‌ووردی سه‌رنجی ئه‌م نایه‌ته بدن له وشه‌ی پیروزی: (خودا عیسا دای ناواتا) (ئه‌وه‌ی له پی‌ناوی گونا‌ه‌کانمان به‌گرتن درا و له پی‌ناوی بی‌تاوان‌کردنمان هه‌لستیندرايه‌وه). (رۆما ۴: ۲۵)

گرنګترینی پرسپاره‌کانی ئه‌م وانه‌یه:

۱. بۆچی له‌نیو مردووان به‌دوای زیندووه‌که‌دا ده‌گه‌رین!؟
۲. بۆچی نه‌ده‌بوایه مه‌سیح ئه‌م شتانه بچیزیت و بچیته ناو شکۆمه‌ندییه‌که‌ی خوی؟
۳. ئه‌رئ کاتئ له پښکا قسه‌ی بۆ ده‌کردین و نووسراوه‌کانی بۆمان روون ده‌کرده‌وه، دل‌مان له ناومان‌دا گری نه‌گرتبوو؟
۴. بۆچی شیواون؟ بۆچی گومان ده‌که‌وئته دل‌تان؟
۵. له‌بیرته عیسا فه‌رموی، (منم هه‌لستانده‌وه و ژبان. ئه‌وه‌ی باوه‌رم پی به‌پنیت، ته‌گه‌ر بشمریت ده‌ژبیته‌وه!)؟ تیکه‌یشیت؟
۶. عیسا به‌لینئ دا ژبانی تاهه‌تایی ببه‌خشی به هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌ری پی دینن، به‌لام ته‌گه‌ر خوی مردنی نه‌به‌زاندايه، چون ده‌یتوانی که‌سانی تر رزگار بکات له هیزی مردن و گونا‌ه و دۆزه‌خ؟